

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Index Rervm notabilium.

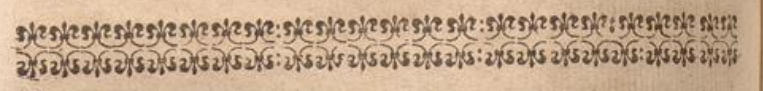
urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

B.
Joanni
à Cruce

Opera
mystic
NIV
129

INDEX

Prima Petri.		Apocalypsis.	
Cap. 5. 9. cui respicite fortes in fide.	264.2	Cap. 2. 17. & dabo ei calculum candidum.	292.2
Secunda Petri.		Cap. 3. 8. ecce dedi coram te osium apertum.	207.2
Cap. i. 2. gratia vobis & pax adimpleatur.		Cap. 16. 9. accipe librum & devora illum.	338.2
436.2.		Cap. 13. 7. & est datum illi bellum facere cum	54.1
19. & habemus firmiorem propheticum ser-	70.2. 109.1	sanctis.	378.1
monem.		Cap. 14. 2. erat tanquam vocem aquarum.	191.1
Prima Ioannis.		Cap. 17. 3. & vidi mulierem sedentem.	150.1
Cap. 3. 2. scimus quoniam cum apparuerit, simi-	263.2	Cap. 18. 7. quantum glorificavit se.	150.1
les ei erimus.			
Cap. 4. 18. timor non est in charitate.	366.2		

INDEX RERVM
notabilium.

A&us.		Cum amor inflammatus ipsi coniungitur, con-	
Montes, vales, & Ripae devotant actus vi-		fert fortitudinem.	247.2
tiosos, & quare.	417.2	Amor Inflammatus.	
Amor.		Quibus stimulis percipere egrediatur anima à pu-	
Amor efficit similitudinem & aequalitatem.		gatione passiva sensus.	242.1
5. 1.		Amor inflammatus efficit secreto in animam pu-	214.1
Amor spiritualis, & carnalis, Dei & creaturarum		gationem passivam sensus.	305.1
ab inuicem se expellunt.	10.2	Illius stimuli acrius sentiuntur iuxta finem pu-	161.
Amor sensualis sub colore spiritualis.	201.1	gationis.	246.2
Amor Dei cum perfectus est non subsistit absque		In unione conquiescunt stimuli.	161.
cognitione Dei & sui ipsius.	258.2	Discrimen stimulorum animae in purgatione spi-	
Amor solus animam Deo coniungit.	259.1	ritus, ac sensus.	246.2
Amor gradus.	259.2	In purgatione spiritus habet anima aliquid de vi-	243.1
Amori semper est sapientia mystica coniuncta.	245.1	nione.	161.
Amor diversimode operatur in anima rite dispo-		In hac inflammatione servat Deus potentiam ab-	
sita, ac in illa qua talis non est.	285.2	strahit à rebus omnibus creatis, quo liberius	
Veri amanti gaudium est. sese in amati obsequium		sefe in illum impendant.	245.2
impendere.	299.1	Anima intense Deum sicut in hac inflamma-	244.1
Amoris occurus quid dicatur.	266.1	tione.	161.
Amor aestimativus.		Duae radices poena quam inducunt.	244.1
Purgatio spiritus initio tribuit amorem aestima-		In medio harum poenarum anima sentit societatem, & internum vigorem.	245.1
tivam, deinceps vero inflammatum.	246.2	Quo tempore purgationis spiritualis sensus	161.
Producit timorem, & quam sit molestus.	247.1	sentitur.	

RERVM NOTABILIVM.

Illius poena est tanquam amoris purgatorium.		Sunt tanquam aqua purissima sancti Spiritus.
244.2		300.1
Idem amor Angelos purgat.	245.1	In hoc statu transformationis sunt quasi glorificationes.
Accenditur amplius noticia Dei qua in illo con-		301.1
fertur.	246.1	Assimilantur glorificationibus patrie.
Huius amoris inflammatio ictus.	240.2	Sei habent in anima ad instar umbrarum Dei
Impatientia ingenerat se seruiendi cū Deo.	248.1	illi appropinquantis: sunt tamen umbra luci-
Amoris suspendium amor.	362.1	de in quibus resplendent magnitudo & attri-
Amor igne ardentem, refrigerat idē amor.	374.1	buta Dei.
Amor Plagatus.		ibid. 2
Amoris proprietates est scire, vt alliceat & delectet.		Non percipit istos motus alius quam qui pala-
279.2		tum spirituales habere attemperatum diui-
Diuersum est vulnus amoris, pro diuersitate sub-		no modo.
iectorum.	287.1	278.2
Est cauterium vehementer accensum suauē ta-		Spiritus sanctus est flamma amoris viua qui in
men.	ibid. 2	haec vnione operatur.
Amoris curatio est repetita plaga.	288.2	277
Plaga amoris, sanitas anima.	ibid.	Huius amoris subtilitates in animabus puris la-
Cauterium amoris est sublimior status presentis		tent homines mundanos.
vite.	289.1	291.2
Ignem Seraphinorum fit, eiusque effectus.	ibid.	In hoc statu anima Deum amat per Deum; a-
Quibus conferatur hoc donum.	290.1	mat Deum in Deo, & amat Deum propter
Hec plaga amoris Seraphici interdum exterius		Deum.
proturpit.	ibid.	322.1
Gaudium & dolor simul reperiuntur in illa.	ib. 2	Stimuli amoris qui disponit animam ad omni-
Illius effectus intensior est cum solum spiritui, quā		modam transformationem, sunt intensiores
etiam communicatur corpori.	ibid. 2	quam pro vulgari, & cōmuni vnione.
Quando delicate, tenereque accidat.	279.2	305.1
Vulnera amoris inflammant, & extra se ra-		Vide verbum Vnio.
piant animam.	345.2	Amor Perfectus.
Huius vulneribus alius non medetur, quam amatus		Quo pacto refrigeret sponsum ac sponsam cum
qui ea infixit.	346.1	sunt plagati.
Amans semper amore torquetur.	ibid. 2	374.1
Triplex genus languendi propter amatum.	357	Amor salus anima, sine quo infirmatur.
Anima amore plagata visionem Dei expetit, vt		367.1
saturetur.	361.1	Qui verē amat, mundi irrisiones non erubescit.
Amans quo magis est saucius, eo amplius est con-		398.1
tentus.	361.1	Amor est lectus floridus.
Est flamma consumens, & transformans ani-		383.1
mam in Deum.	438.2	Est vinum virtutibus conditum.
Amor Vnitius.		387.2
Motus & inflammationes diuini amoris in sta-		Inebriat Deus anonas amoris vino qui est diui-
tu vnionis.	279.2	nus ipse spiritus.
		ibid.
		Hac ebrietas inducit obliuionem sui & aliorum
		rerum.
		392.1
		Arctissimus amoris gradus vocatur cellarium,
		390.1
		Ibi sese Deus anima communicat.
		390.2
		Ponatur anima Deo suo.
		390.2
		Quando anima Deum amet, voluntate ipsius
		Dei.
		434.1
		Tota substantia & aptitudo tam anime, quam
		corporis amore ad operandū moueatur.
		397.1

13.
Joanni
à Cruce

Opera
mystic
NIV
129

I N D E X

- Verum voluntas possit amare, quod prius intelle-
ctus non cognoscit.* 311.2, 391.1.
Novi amatores comparantur vino novo. 388.
2.
Amoris vinum facile absumit imperfectiones.
292.2
*Verus amans premium non intendit quin potius
totum perdere amore dilecti.* 399.2.
404
*Amoris scintilla est suavissimus quidam tactus
cor inflammans.* 387.1
Multum obtinet anima in amore sublimata.
406.2
*Ad cognoscendum utrum anima amet Deum, at-
tendendum est an cor habeat pro se.* 361.2
Amor efficit totalem traditionem anima ad Deum.
394.1
Efficit ut qui mundo pereat. 398.2
Angeli.
Afide Deo vacant. 358.1
Anima.
*Anima contemplativa sua indiscreta operatione
sunt Deo impedimento.* prologo.
Vilitas anima appetitus suo scrupulis. 6.1
*Anima immuni ab illis, indumenta veteris ho-
minis permutat Deus, cum vestibus novi ho-
minis qui est Christus.* 9.2
*Anima qua in oratione nolunt à figuris & for-
mis singularibus exire, seipsas impediunt.*
56.1.
*Animabus necdum expurgatis, solet Deus raptus
conferre.* 224.1
*Non debent imitari aut fidere donis supernatura-
libus.* 225.1
*Ut anima divinis vestiatur indumentis debet
exuere, quod naturale est.* 237.2
*In statu unionis, anima sunt lampades splenden-
tes ipsi Deo.* 320.1
*Nonnulla anima sublimiorem in hac vita noti-
tiam recipiunt, quam Angeli.* 245.2
*Quando liceat anima agere cum Deo amabili-
cum confidentia.* 262.2
*Anima simplices nesciunt confessariis, seu magi-
stris explicare quando aut quo pacto recipiant
infusam contemplationem.* 262.
*Animarum necessitas horum operum scriptura
causam dedit.* prologo.
*Quo magis anima innititur vine fidei, id
amplius ad Deum appropinquat.* 311.2
Quae à Damone illusa est tenebras lucem estimat.
133.1
Potius est ubi amat quam ubi amatur.
360.1
*Quae illusiones deitare cupit, suavitatem rel-
dat Patri suo spirituali.* 96.1
Expetit similitudinem amati sui. 422.1
*Quae in amando debilis est, etiam ad virtutum
relias acquiescat aut exirandas infirma
erit.* 307.2
*Anima designatur in turtore & quae
426.1.
Nidus anima, est sedes, quam in Deo reperit, ubi
idem 2.
Cum de passionibus triumphat, comparatur ca-
lumbae ad Arcam Noe revertenti.* 424.1
Est vinea florens in qua sicuti suavis odor.
410.1
Appetitus.
*Appetitus rerum creaturarum obest animae
miam.* 421.4.11
Damna qua inferunt dum non mortificantur.
10.2.
*Defatigant, cruciant, obnubilant, maculant, &
debilitant animam.* 11.2
*Perfecta virtus in eo sita est, ut anima se
purgat à cunctis appetibus.* 9.1
*Quo vivacior est appetitus, id amplius cruciat,
& quo plures sunt, id etiam sunt plures cruci-
atus.* 13.1
Obstant suis tenebris divinae contemplationi.
14.1.
*Deturbant anima pulchritudinem, & im-
pediunt unionem similitudinis.* 16.2
17.1.

RERVM NOTABILIVM.

<i>Anima virtutem debilitant ne in perfectione proficiat.</i>	18.2	<i>Vilitas est latari de bonis naturalibus.</i>	150.2
<i>Involuntarij non impediunt progressum ad perfectionem.</i>	20.1	<i>Huius gaudij nocumenta.</i>	151.2
<i>Quivis appetitus etiam minimus obstat diuina vnioui.</i>	20.1	<i>Abnegationis illorum admirabiles fructus.</i>	154.1
<i>Excacat animam ne veritatem conspiciat.</i>	319.1	<i>Bona sensibilia, qua, & quo pacto debent ordinari ad Deum.</i>	155.2
<i>Si aliquis superatus non est, neque solus est.</i>	22.1	<i>Delectari in illis sub pretextu maioris orationis nocet, nam potius sunt causa recreationis, quam orationis.</i>	157.1
<i>Media efficacia, & compendiosa, ad illos compescendos.</i>	26.1	<i>Illorum damna.</i>	157.2
<i>Dones ad perfectionem diueniatur, non desunt appetitus.</i>	393.1	<i>Emolumenta ex illorum abnegatione.</i>	158.1
<i>Valius appellantur.</i>	408.1	<i>Bona moralia qua, & quomodo repudiari, aut admitti debeant.</i>	161.1
<i>Obestatur eos anima ne sponsi sui fruitionem inturbent.</i>	421.2	<i>Septem nouimenta proueniunt dum quis gaudet ex illis.</i>	163.1
<i>Plus obstant ne Deus operetur in anima, quam ipsum nihil.</i>	11.2	<i>Vtilitates qua ex eorum abnegatione proficiuntur.</i>	165.2
<i>Appetitus seruandi legem Dei, & ferendi crucem Christi.</i>	10.1	<i>Bona supernaturalia qua sint, & quomodo a spiritualibus distinguantur.</i>	166.2
		<i>Nocumenta qua ex delectatione illorum nascuntur.</i>	168.1
<i>Apprehensio.</i>		<i>Abnegationis illorum vtilitates.</i>	170.2
<i>Vide verbum Purgatio actiua Spiritus.</i>		<i>Bona spiritualia quot, & qualia sint.</i>	171.2
<i>Ariditas.</i>		<i>Quomodo se geret in eis.</i>	173.1
<i>Gratus admodum est cum Magister spiritualis caret experientia.</i>	Prologo.	<i>Capillus.</i>	
<i>Qua consolatio querenda sit in ariditatibus. ibi.</i>		<i>Capillus sponsa sancta, est amor, quo in amatum fertur.</i>	401.2
<i>Quomodo cognosci possit, eam procedere a purgatione passiuia sensu.</i>	20.2	<i>Debet esse fortis, & quare.</i>	401.1
<i>Immittere illum Deus nonnullis, vt ipsorum gula spirituali medeatur.</i>	211.2	<i>Virtutes ipso, necluntur quo deficiente nulla virtus est.</i>	401.2
<i>Vide verbum Purgatio passiuia.</i>		<i>Cellarium Spirituale.</i>	
<i>Non est indicium absentiu Dei ab anima.</i>	344.1	<i>Arctissimum amoris gradum, vocat cellarium.</i>	390.1
<i>Est Aquilo mortuus, & quare.</i>	409.1	<i>In ipso potatur anima deo suo.</i>	391.1
<i>Auaritia spiritualis</i>		<i>Centrum Animæ.</i>	
<i>Quas imperfectiones causet in tironibus.</i>	198.2	<i>Deus est anima centrum.</i>	280.2
<i>Vide Contemplatiui.</i>		<i>Tot sunt centra in anima quod sunt gradus amoris.</i>	281.1
<i>Bona.</i>		<i>Aegrefert anima contemplationem deserere, quia tunc separatur a centro suo, quod est deus.</i>	57.2.
<i>Quam ob causam contemplatiui non gustent bona spiritualia.</i>	8.2	<i>Communicatio diuina.</i>	
<i>Sex bonorum differentia.</i>	142.2	<i>Licet altissima sit, non est manifestum Dei testimonium, & qua sit ratio.</i>	144.1
<i>Quo pacto temporalibus vti liceat, ne impediatur.</i>	143.1		
<i>Illorum damna.</i>	145.1		
<i>Vtilitates prouenientes ex abnegatione gaudij circa illa.</i>	148.2		

B.
Joanni
à Cruce

Opera
Mystic
NIV
129

I N D E X

- Suaue tormentum quod in illa nonnumquam
experitur anima 577.1
- Communio.
- Circa communionem solent incipientes habere
gulam spirituales. 203.1
- Solet Deus in communionem sensibilem gustum de-
negare, vt anima fidei virtuti adhaereat.
204.2.
- Mortificatione debet in anima mederi gula spiri-
tualis. 205.2
- Confessarij.
- Qui experientia carent, impedimentum potius
adferunt animabus contemplationi deditis,
quam opem. Prologo.
- Tempore ariditatis confessarius in expertus per-
turbat. ibidem.
- Vide verbum Magistri.
- Consideratio.
- Consideratio rerum distinctarum est medium re-
motum vnionis. 56.1
- Est impedimentum ad Contemplationem. 62.1.311.2
- Via que nos ducit ad Deum, non in multis confi-
derationibus, & gustibus, sed in scientia abne-
gationis sui, consistit. 43.2
- Vita, & Passionis Christi consideratio, quomodo
& quando debeat exerceri. 119.1
- Consideratio creaturarum, post cognitionem propriam
prima est in ordine ad Dei cognitionem. 352
- Contemplatio, Contemplatiui.
- In contemplatione diuina debet anima manere
abstracta ab omni cognitione naturali sensibi-
le siue etiam spirituali. 33.2
- Signa ad intermittendam meditationem, &
contemplationem auspicandam. 58.1
- Signorum dilucidatio. 60.1
- Renitentia anima, dum à contemplatione subdu-
citur, est signum eam à centro suo, qui Deus est,
auelli. 57.2
- Quare in contemplatione non percipiatur di-
uinus influxus. 62.1.59.2
- Nunquam debet esse absque simplici actu intelle-
ctus. 61.2
- Qua sit ratio ob quam non percipiatur cum est ad-
modum spiritualis 62.1
- Quanto purior, & illustrior est breuis videtur,
tametsi diuturna sit. 69.1
- Quando in ipsa dormiat anima secundum esse
suum naturale, & vigilet ad id quod est su-
pernaturale. 64.1
- Sub contemplationis initium vsurpanda est me-
ditatio, & quo pacto. 61.1
- Dispositio ad illustrationem diuinam in illa prae-
cipiendam. 61.1
- Quantopere auulsa sit oportet. 30.6
- Anima pro contemplatione à cunctis rebus crea-
tis. 30.2
- Educit Deus viros contemplatiuos ab imperfectis
ad id quod perfectum est, secundum modum
ipsorum. 71.1
- Infirmo & abiecto modo semper sentiat de Deo,
qui non contemplatur eum in fide absque simi-
litudine distincta. 14.2
- Qui in contemplatione infusa suam operationem
immiscere conatur spiritum extinguit. 106.1
- Debet ad contemplationem denudari creatura om-
ni gaudio in rebus creatis, sicut & multo-
tus sui formis & similitudinibus. 172.1
- Ex eo quod ista non praestant contemplatiui, non
intran in gaudia spiritus. 182.1
- Gerit se Deus cum tyronebus sicut mater conuer-
tulo filio. 154
- Etiam in delictis, quibus Deus Tyronebus amittit,
sunt debiles. 168.2
- Eorum imperfectiones circa vitia separata.
196.1.
- Aliquibus plus adherent, quam alijs. 197.2
- Proficientes gradiuntur sine illis. 198.1
- Imperfectiones incipientium contemplatiuium
circa auaritiam. 198.2
- Qua debeant concupiscere veri contemplatiui.
199.2.
- Imperfectiones incipientium circa inuentionem spi-
ritualem. 200.1
- Quomodo se debeat gerere tempore orationis, &
gallas. 200.2
- Huiusmodi imperfectiones palliari, sciens sui pal-
lio spiritus. 200.3

RER VM NOTABILIVM.

Imperfectio incipientium circa iram. 202.1
 Alia circa inuidiam, & accediam spirituale. 205.2
 Per anima in illa diuinitus mouetur, debet acti-
 nam operationem suam relinquere. 309.2
 Contemplatio Scala secreta. 255.1
 Per eam scandatur in caelum, & ad illius thesau-
 ros. 258.1
 Per hac descendit anima ad cognitionem sui. 236.2
 Nesciunt anima simplices referre suis ductoribus
 contemplationem infusam quam recipiunt. 256.2
 In contemplatione non intelligendo potius quam
 intelligendo ad vnionem tenditur. 257.2
 Inaequalitates vita contemplatiua antequam de-
 ueniatur ad statum perfectionis. 258.2
 Clipeus aduersus demonem cum nostram contem-
 plationem perturbat. 268.1
 Quod Deus in contemplatione largitur, dicit, non
 vero quod anima lucratur operatione sua a-
 ctiva. 312.1
 Quod magis contemplatiuus in fide ambulet, eo
 amplius appropinquat Deo. 311.2
 In contemplatione simplici non debent interuenire
 distincte notitia. 311.2
 Ad normam cognitionis illius erit & amor.
 ibidem.
 Interdum plus habetur in illa cognitione, quam
 de amore, & e contra. 312.1
 In contemplatione tranquilla simplici, non est a-
 nima otiosa, sed optime occupata. ibid.
 Discursus intellectus impedit ingressum ad inti-
 mam contemplationem. 317.1
 In contemplatione oculi spirituales expurgantur a
 suis ignorantibus. 318.2
 In passiva purgatione sensus, recipitur contem-
 platio. 209.2
 In contemplatione infusa seipsam impedit anima
 sua actiua operatione. 210.2
 Non inuenitur in illa discursus componens, & di-
 uidens, sed actus simplex. 210.2
 Apposita similitudine declaratur. 212.2
 Ob tranquillitatis defectum non percipitur amoris
 inflammatio qua in illa communicatur. 213.2
 Contemplatio obscura, & secreta, qua Deus lar-
 gitur vna eum purgatione passiva sensus. 209.2

Vide verbum Purgatio.

Vocatur Nox. 438.1
 Est Dei secreta scientia. 394.1
 In presenti vita est radius tenebrarum, & quare.
 Appellat eam anima sibilum atrarum amabi-
 lium, & cur ita. 377.2

Creaturae.

Nulla sufficit perturbare animam in vnione con-
 stitutam. 384.2
 Inducunt solitudinem anima Deum desideranti.
 326.1.
 Dant testimonium magnitudinis & excellentia
 Dei. 358.2
 Illarum pulchritudo a verbo incarnato proflu-
 xit. 354.2

Christus.

Christi Domini imitatio. 25.2
 Crux Christi etiam in hac vita dat requiem illi
 voluntarie amplectentibus. 43.2
 Verus spiritus consistit in vita illius imitatione,
 non vero in dulcedinibus. ibid.
 Hec imitatio debet vsque ad mortem crucis cum
 Christo se extendere. 44.1
 Parum solet ab his cognosci, qui se amicos illius
 existimant. 44.2
 Vita & Passio illius meditatio, semper debet
 vsurpari, & qua ratione. 119.2. & 124.1

Crux.

Vita nostra Origo. 415.2
 In cruce sese despondit Dei filius, animabus no-
 stris. ibid.1

Delectatio.

In via Crucis posite sunt vera delicia spiritus.
 206.1.
 Vide verba, Appetitus Bona.

Dæmon.

Sape sepius parat retia sua, in imaginatiua. 67.2
 Profert vera, vt simul falsa ingerat. 88.1
 Eadem via animam decipere conatur, qua mune-
 ribus decoratur a Deo. ibidem.
 Coniecturis multa elicit futura. ibidem.
 Nisi anima circumspicere sint potest eis musculu-
 las tendere transfigurando se in angelam lu-
 cis. 132.2. Qui.

B.
Joanni
à Cruc

Opera
mystic.
NIV
129

I N D E X.

Qui supernaturalibus donis addicti sunt, demoni portam aperiant.	169.1	Quo pacto debeat ordinari vera devotio ad res spirituales.	199.1
Anima à demone, delusa falsum apparet rerum.	133.1.	Quam devotionem Deus aspiciat, & accipiat in via spirituali.	201.1
Incipientibus feruorem adauget vt ipsos precipitet in superbiam.	196.2	Non est elicienda brachiorum commissa.	204.1
Ad penitencias corporales indiscretas, & sine obedientia peragendas incitat.	203.1	Ad maiorem anima deuotionem dat Deus vires.	211.
Stratagemate vtitur, quo animam à tranquilla contemplatione subducit.	316.1	Deus.	
Quo pacto olfaciat bonum quod Deus in ea operatur, vt illud impediatur.	268.1	Deus est fons immensus, vni quisque exhaeret iuxta capacitatem vasculi sui.	81.1
Est hoc vulgare, & commune damnum, ignotum personis contemplatiuis.	316.2	Magis desiderat sese animabus communicare, quam illa recipere.	316.1
Quaratione anima ab hisce periculis debent liberari.	317.1	Illius communicatio magis proprie fit intellectu- li modo, at ob infirmitatem anima fit etiam modo sensibili.	81.1
Permittit Deus demoni vt animam oppugnet, & quare.	268.2	Latet hominis mundanos quam amabilem agere cum animabus.	291.1
Pralium inter ipsum, & Angelum lucis animam protegentis.	269.1	Dona que animabus largitur sunt dispositio ad alia potiora.	301.1
Pugna contemplatiuorum cum illo est dispositio ad nouas gratias.	269.2	Quomodo concurrat anima à Deo mota, tria impediunt ne ad fruendum illo parum- mus.	301.1
Comparere non audet coram anima perfecta, deum in se habente.	384.1	Placet illi quod homines ab hominibus dignetur non expectando reuelationes.	311.1
Pugna illius cum anima vt impediatur vnionem cum Deo.	439.1	Deus est flamma amoris animam abscondit, quam etiam madefacit gloria.	279.1
Desponsatio spiritualis.		Intuitus Dei est amare.	401.1
Quid sit desponsatio, & que bona anima in illa percipiat.	375	Quomodo sit Deus querendus.	341.1
Pax & quietas qua ibi potitur, nec non dei mirabilia, qua in eo cognoscit. ibid. Cant. 14. & 15. per totum.		Requirit cor nudum, & forte.	301.1
In arbore crucis sese desponsauit dei filius cum animabus nostris.	415.1	Qui serio eum diligit, in nulla alia re habet iudicium.	301.1
Fruitur ibidem anima sonora voce dilecti.	382.2	Cum amatur facile exaudit precis amantis sui.	344.2.
Est musica silens.	ibid.1	Illius absentia efficit gemitum in anima.	311.1
Quid anima gustet, & conspiciat in hac diuina vnione.	375.2	Ex ipsius absentia sentit anima partem & mortem.	311.1
In hac desponsatione satisfacit deus, summeque demulcet anima substantiam.	378.2	Dicitur Deus extraneus quia incomprehensibilis.	371.1
Nulla creatura valet perturbare animam in hoc statu.	384.2	Vocatur fluuius propter effectus quos producit.	ibid.
Deuotio.		Tribus modis est anima praesens, Discursus.	361.1
		Quando ab eo abstinentiam, vide Meditationes.	Fides

RERVM NOTABILIVM.

Fides Viua.

Lumen viuae fidei animam quavis imagine denudata dirigit ad vniõnem. 30.1
 Definitio fidei. 31.2
 Eius lumen comparatur noctis obscuritati. 30.2.
 31.1. & 2.
 Maxima similitudo inter fidẽ & Deũ. 48.1. & 2
 Magis se Deus communicat in fide, quam alijs luminibus etiam reuelatis. 111.2
 Qui rebus supernaturalibus addicuntur fidei meritum amittunt. 170.1
 Solum lumen illius simplex est congruum mediũ ad vniõnem intellectus cum Deo. 368.48
 Sub obscuritate illius, vnitur intellectus cum Deo. ibid.2
 In obscuritate illius sese communicat Deus intellectus nullo medio obstante. 48.1
 Vide purgatio actiua, & passiua spiritus.
 Vocatur cristallina, licet obscura & informis. 358.1.
 Fides est oculus quo sponsa sponsum vulnerauit. 403.2.
 Preponit nobis virtutes diuinas. 369.2
 Veritates per fidem infuse sunt in anima quasi delineatae. ibid.
 Flamma amoris.
 Spiritus s. animam amore succendit. 278.1
 Actus anima in Deum transformata sunt flamma viua. ibid.
 Plus vnico actu meretur anima, quam multis alijs elicitis absque illa. ibid.
 Hac flamma est p̄tibatio quaedã aeterna vite. ib. 2
 Iugiter ardet, ac ferit. 279.2
 Penetrat vsq; ad extremum anima centrum, subflantiam nimirum illius, cui Deus per amorem vnitur. 281.1
 Est forma succensa amoris. ibid.2
 Quamuis sit aded accensa, tamen est suauissima. 282.2.
 In statu purgationis, est valde molesta, & rigida. ibid.
 Interius dulcedinem, exterius verd panam producit. 290.1

Vide verba. Amor. Vmo.

Fortitudo.
 Hanc induit anima in Dei brachijs. 414.2
 Gratia.
 Memoria purgatio potest effici per gratiam. 123.2.
 Multum complacet sibi Deus in anima illam habente, & quare. 406.2
 Gula spiritualis.
 Eius imperfectiones. 103.1
 Vt eam sanet mittit Deus ariditates. 211.1
 Gustus spiritualis.
 Qui in oratione gustus quarunt, Crucem fugiunt & sunt remissi. 205.1
 Quos anima operatione sua haurit, sunt inferiores ijs quos Deus infundit. 252.2
 Habitus.
 Iuxta habitum perfectionis quem quis habet, ita operatur. 195.2
 Imperfectiones habituales licet minima obstant vniõni cum Deo. 211.1
 Habitus meditationis quomodo acquiratur: 39.1.
 Honor.
 Odio habet Deus animas ad dignitates proclines, etiam cum à Deo collocantur in illis. 115.1
 Propensus ad honores, & imperium non habetur à Deo vt filius, sed vt mancipium suarum passionum. 6.1
 Humilitas.
 Humili anima non audet sola cum Deo agere. 94.1.
 Beneficia à Deo anima collata semper sunt permixta cum humilitate. 215.2
 Humiliatio purgationis passiva sensus, est dispositio ad altiore gradum perfectionis. 222.1
 Aqua diuina replet Deus anima humilis vacuitatem. 377.2
 Illuminatio diuina.
 Quo purior est eo minus percipitur. 62.1
 Actus ab illa prouenientes reliquos antecellunt. 311.1.

B.
Joanni
à Cruce

Opera
mystic.
NIV
124

INDEX

Quo maior est puritas, tanto copiosior est illuminatio. 39.1	Vti debent meditatione. 65.1.56.2
Communicat lucem intellectui & voluntati amore. 246.1.	Abducit illos Deus ab imperfecto, ad id quod perfectum est secundum ipsorum modum. 207.2.71.2.
Numquam deest anima se disponenti, & qualis debeat esse dispositio. 66.1	Agit Deus cum eis sicut mater cum parvulo suo filio. 151.1
Solet fieri in intimo sinu anima cum delicatissimis sentimentis. 117.2	Etiā in favoribus acceptis à Deo sunt debiles & imperfecti. 64.2
Quomodo se gerat anima in eis ut ex illis proficiat. 118.2	Illorum imperfectiones circa vitium superbia. 196.1.
Sentimenta qua hac illuminatio predicto modo communicat, turpissima sunt: ibid.	Imperfectiones circa avaritiam. 192.2
Vide, amor flamma, lampades, contemplatio, unio.	Circa Luxuriam. 200.4
Imagines, Imaginatio.	Circa iram. 201.1
Imagines quas colit Ecclesia inducunt contemplativos ad amorem, & imitationem eorum quos representant. 140.2	Circa Gulum. 203.3
In hu nequit esse deceptio, at in imaginarij potest. ibid.	Circa invidiam, & Acediam. 205.2
Devotio quam producant, debet ordinari ad suum prototypum, absque adhesionem ad illas. 173.2.	In aliquibus magis radicantur ista imperfectioes, quam in alijs. 197.1
Non est sistendum in concinna figura imaginis sed ad illius figuratum faciendus gradus. 173.2 176.1.	Quomodo se gerant in Oratione circa tentationes carnis. 200
Imagines, Imaginatio impediunt unionem. 56.2.	Adauget demon ipsorum feruorem, ut præcipue in superbia. 196.2
Stationes vtiliores, & peregrinationes ad imagines devotas, debent fieri quando non est populi concursus. 176.1	Incitat eos ad penitentiam absque discretione, & obedientia. 201.1
Illarum ornatu profanus, & vanis vestibus, est abominabilis abusus. 173.2	Quibus exercitijs eos vti oporteat in oratione. 306.2
Imperfectio.	Ingressi passivam noctem sensus est incipientium statum deserere. 206.2
Imperfectiones habituales licet parva sint, impediunt unionem. 21.1	Non sentiunt in contemplatione amorem inflammatum. 207.1
Quo pacto debeant expurgari. 36.2	Monita ipsi vtilia. Prologo.
Vide verbum, Appetitus, Incipientes, Contemplatio, Purgatio, Unio.	Intellectus.
Anima immunis ab illis sentit novum ver in cantu dulcis Philomela, qui est sponsus suus. 436.2	Notitia naturales, & supernaturales quæ intellectum cadere possunt. 49.2
Incipientes.	Naturales nequeunt esse medium proximum ad unionem intellectus cum Deo. 46.4.1
	Solummodo fides viva est medium proximum, ut intellectus uniat cum Deo. 48.1.70.1
	Quomodo intellectus expurgandus sit. Vide verba Cōtemplatio, Fides viva, Purgatio activa spiritus, Purgatio passiva spiritus, Unio.
	Intentio.
	Intentio Auctoris in his operibus est loqui cum animabus contemplativis, scriptis, & ritibus omnibus denudatis. Prologo. 10

RERVM NOTABILIVM.

Tales praeſupponit religioſos, & moniales Carmel.
 iſcalceat os, ad quos dirigit hanc doctrinam.
 Inuidia. 205.2
 Imperfectiones contemplatiuorum circa inuidiam.
 Ira. 41.1
 Ira deſignatur in Leone. 420.1
 Vocat anima iras, paſſiones inordinatas. 420.1
 Lampas ignis Diuini.
 Quodlibet attributum Dei, eſt anima vna lampas
 ignis, ex multis diſtinctis, in ſtatu vniouis. 298.1
 Diligit Deus animam totamque ſubſtantiam ſu-
 am, attributa, atque perfectiones ei commu-
 nicat quatenus id ſtatu vite permittit. 299.1
 Tameſi lampades ignis ſint: ſunt & aqua vite,
 ſicut anima extinguentes. ibid. 2
 Non ſolum anima iuxta ſplendorem huius lam-
 padis recipitur, ſed etiam intra. 300.1
 Anima motus in hoc ſtatu ſunt quaſi Dei gloriſi-
 cationes. 301.1
 Iſti ſplendores ſunt vmbra Dei manifeſta. 301.2
 Anima eſt etiam iſti Deo lampas. 320.1
 Vide verba, Amor, Vnio,
 Laureolz.
 Qua ſint, & earum numerus. 401.1
 Virgines omnes ſimul, virginitatis ſua Laureolis
 Chriſtum coronant. ibid.
 Magiſter.
 Doceat animas omnes viſiones reſpuere, & ſic
 effugient fruſtuoſius laborem examinis illa-
 rum. 71.2
 Tam iſti, quam animas ab iſtis directa verſantur
 in maximo periculo, ſi alibus viſionibus ſi-
 dant. ibid.
 Quomodo debeant animas ab illis ſubducere, &
 in libertate fidei collocare. ibid.
 Blande ſuauiusque in hoc praſtando procedere
 debent. 96.2
 Pauci ſunt qui ſciant gubernare animam, dum
 incipit eſſe ſpiritalis. 306.1
 Qui expertus non eſt, minime cognoscit Dei ope-
 rationem in anima, neque ad illam recipien-
 dam diſponit. ibid.
 Debent animas aſſueſcere libertati ſpiritus, &
 nequaquam eas diſcurſibus alligare. 309.1

Raro reperitur aliquis qui animas contemplati-
 uas non impediatur per diſcurſum. 310.1
 Non eſt ipſe Dominus operis contemplationis, ſed
 Dei miniſter, vnde debet ad contemplationem
 dirigere, non ſuo, ſed Dei modo. 310.2
 Maximam Deo irrogat irreuerentiam rude opus
 intrudendo, vbi Deus diuino modo operatur.
 313.1
 Non permittunt animam quieſcere in Deo, ſed
 volunt vt ſemper laboret. 313.2
 Deplorandum ſane caſus eſt, quod is eſſe velit Magi-
 ſter ſpiritus, qui ignorat vias contemplationis.
 314.1
 Grauior ſane nolle permittere animas à ſua gu-
 bernatione exire propter priuata ſua commo-
 da. ibid.
 Similitudo admirabilis ad hoc propoſitum. ibid.
 Vana zelotypia illorum qui egreſerunt, quod a-
 nima alios conſulant. 314.2
 Grate Dei ſupplicium imminet ei qui impedit alios
 mundum deſerere, quos Deus ad ſe vocat. 315.1
 In voluntatis purgatione diuini affectum ad Deum
 eleuare non poteſt, nulla conſolatio etiam à
 magiſtro reperitur. 315.2
 Diuina reuelatio inclinatur vt manifeſte-
 tur magiſtro. 93.2
 Qui alios docet debet eſſe ſpiritalis, ſi velit vt diſ-
 cipuli etiam tales ſint. 137.2
 Matrimonium ſpirituale.
 Diſcrimen inter hoc, & deſponſationem. 304.1
 Qua ratione obtineatur, & conſummatum. 412.
 & 413.
 In illo Deus, ſe ſolū anima communicat. 427.2
 Reuelat Deus anima in hoc ſtatu dulcia incarnat-
 tionis ſue myſteria. 415
 In hoc ſtatu ſine imponit ſuis paſſionibus. 416
 Quatuor in eo requirit à ſponſo ſuo. 423
 Explicat quo anima ſit colida, & turtur. 425.1
 Cum conſummatum eſt, eſt ſua ſua natura, v-
 nus tamen ſolummodo ſpiritus eſt. 413.1
 Per illud transformatur anima in Deum. ibid. 2
 Anima ſuper brachia Dei reclinata induit eius
 fortitudinem. 414.1

B.
Joanni
à Cruce

Opera
mystic.
LXVI
128

I N D E X.

Quam alto modo sese in hoc statu Deus anima communicet. 435.1	Fratribus, & Monialibus Montis Carmeli designantur hac opera vixite qui ad illam tendere profitentur. Prologo.
Docet eam amare sicut amatur. 434.1	Mors.
Qua ratione se habeant virtutes in hoc statu, & de suavitate ipsius. 384.2	Anime, statum vnionis assequuta, dulcis est, atq; suavis. 284.2
Meditatio.	Amans anima mortem, non timet, timet enim peccator. 366.2
Meditatio vita, & Passionis Christi, quomodo, & quando à contemplatiuis instituenda. 119.1.213.1.	Mortem expetit anima vt sanetur & vitam recuperet. 361.1
Religiosos breuis à meditatione ad contemplationem Deus deducit. 306.2	Dei visio mortem adfert cum immensa sanitate, & hanc anima concupiscit. 365.1
Differentia inter Meditationem & contemplationem. ibidem.	Mortificatio.
Qua potentia inseruiant potissimè meditationi imaginaria. 55.2	Quare appellatur nox. 32
Vititur imaginatione. ibid.	Mortificatio corporis pretermissa illa appetitione nimis solitaria procedit vt tendat ad vitium. 111.1
Error illorum qui non desistunt ab illa, quando sunt apti, & maturi pro contemplatione. 56.2	Vide Purgatio Actiua sensus. Mundus.
Habitus meditationis qui acquiritur. 60.2. 306.2.	Taxant mundani homines illos qui serio se demancipant, quod nimis sint abstracti. 397
Obicem ponit cum Deus vocat animam ad contemplationem. ibidem.	Qui Deum amat non erubescit propter ea quae Mundus de ipso loquitur. 358.1
Meditatio, est veluti cum labore, & fatigatione operari: Contemplatio vero, est veluti operis fructio. 62.1	Notitia.
In contemplationis initio meditatione. vitendum est. 65.1.	Res creatae prae bent sublimem notitiam vni. 381.1
Quando debeat intermitteri. 58.1	Quidquid in hac vita de deo cognoscit potest, non est totalis notitia, sed partialis. 319.1
Mortua.	Maius sentimentum, vel notitia de deo, non est euidentis argumentum, quod quis magis vni habeat. 344.1
Quando debeat actiue expurgari ad vnionem cum deo. 123.2	Non acquiratur vni notitia absque labore. 417.
Quamdiu non exinanitur, & deserit formas suas nequit vni deo. 121.2	Labores expetit anima tamquam media ad altam Dei notitiam. ibid.
Quo magis deo vnitur, eo amplius perdit notitias suas. 122.2	Notitia sui quam Deus anima communicat, cum post ipsum currere facit. 361.
Dum transformata est in deum minime adherent illi forma & notitia permanentes. ibid.	Eam postulat anima, tum in verbo, tum in creaturis. 429.1. & 2.
Mysteria.	Creatura dederunt anima dilecti sui notitiam. 355.
Christi Domini mysteria in malo granato figurata. 432.2	Poscit anima ne sui notitiam medijs creaturis sibi conferat, sed per seipsum. 360.1. 357
Intelligentia n. ysteriorum dei hominis. 432.2	Seje deus manifestat anima in statu matrimonij spiritualis. 111
Mons Carmeli.	
Ascensus montis Carmeli idem est quod ascensus ad culmen perfectionis. Prologo.	

RERVM NOTABILIVM.

- Ibi confert anima notitiam mysteriorum incarnationis sue. 415
- Ibi claudit, & finem imponit suis passionibus. 416
- Nox.
- Idem est quod purgatio anime. pag. 1. 2
- Vide. Purgatio. Mortificatio.
- Contemplatio appellatur nox. 438. 1
- Noctem quietam vocat anima somnum spiritualem. 381. 1
- Opera.
- Detrimta ex bonis operibus non recta intentione facta. 163. 1
- Quomodo ad Deum dirigantur ne illorum fructus pereat. 162. 2
- Ex defectu recte intentionis in illis non proficimus in perfectione. ibid.
- Opera illorum qui in statu vnionis versantur, omnia sunt perfectissima, & quasi diuina. 296. 1
- Operatio.
- Qua ratione anima concurrat propria operatione quando à Deo mouetur. 300. 2
- Oratio:
- Oratio est medium tutissimum in subsidium laborum, non vero reuelationes. 87. 1
- Locus aptus ad orationem, est solitudo. 180. 2
- Orare in recollectione spiritus est orare in viuo templo Dei, vbi est etiam illius regnum. 181. 1
- Preparatio ad bene orandum. ibid. 2
- Tria potissimum loca ad bene orandum inuuntur, & qua ratione in eis nos gerere debeamus. 182. 2
- Tres aduersarij orationi obfistunt, & quomodo ab eis debeamus nos defendere. 306. 1
- Incipientes, qua exercitia in ea debeant vsurpare. ibid. 2
- Seipsum impedit, qui meditationi insistit, quando Deus eam statuit in contemplantatione. 207. 1
- Qua ratione debeant ad Deum dirigi orationes, cum singularibus quibusdam ceremonijs facta. 185. 2
- Ceremonijs quas Ecclesia docet, & non alijs debemus Deum colere, & ab eo petere. 186. 1
- Sine oratione non superatur Daemon. 351. 2
- Pati.
- Tutior est via Crucis & patiendi quam fruendi. 253. 1. 43. 1
- Labores sunt cibus solidus amicorum Dei, non consolationes. 86. 2
- Desiderare anima illos, vt vniatur cū Deo. 430. 1
- Passiones.
- Passionum seruitus tristis, felix autem libertas spiritu ambulantis. 250. 1
- Vide Appetitus, Purgatio Sensus.
- Dum non superantur obsidem animam, eamque debellant. 439. 2
- Passiones doloris, spei, gaudij, & timorū, denotantur in aquis, ventis, & timoribus. 418. 1
- Passiones sensitiua partis, Nymphas vocat, & qua de causa. 421. 1
- Quando anima consequitur victoriam passionum comparatur columba reuertenti ad Arcam Noë. 424. 2
- Pastor.
- Pastores nuncupantur affectus & desideria. 347. 1
- Etiā Angeli & quare. ibid. 2
- Paupertas.
- Ad paupertatem spiritus spectant verba Saluatoris, arcta est via qua ducit ad vitam. 41. 1
- Maximam illis verbū requirit, Si quis vult me sequi, abneget semetipsum. 42. 1
- Paupertas spiritus est mors natura inordinata, vt nouam vitam viuat. 42. 2
- Est calix oblatus discipulū à Christo Domino. 43. 1
- Pax.
- Status vnionis habitualis est iuge conuiuium pacis & consolationis. 297. 1
- Qua pace potiatur anima perfecta passua purgatione sensus.
- Pœnitentia.
- Inordinata & absque obedientia vitiosa est. 303. 1
- Si cum obedientia fiat, est Deo valde accepta. ib. 2
- Demon incitat ad inordinatas pœnitentias. 2
- Vide verbum Mortificatio.

B.
Joanni
à Cruce

Opera
mystic.
NIV
124

I N D E X

Perfectio.		Prælati.
Quousque ad perfectionem perveniatur semper sunt residui appetitus. 393.1		Odit Deus proclives ad imperandum, etiam sine dignitate collocentur. 117.1
Vitiosa munia quæ obit anima priusquam ad perfectionem pertingat. 396.2		Dignitatibus affliction non habentur à Deo vi sicut, sed ut passionum suarum mancipia. 61
Petitiones.		Debent esse spirituales, si subditos sui ad se cupiant. 187.2
Quatuor petit anima à sponso in matrimonio spirituali. 423		Præsentia Dei.
Post unionem tria expetit anima & qua sint. 428		Triplex est in anima, vel essentialis, vel purgativam, vel per affectum spiritualem. 364.1
Tunc Deus petitiones, & necessitates nostras exaudit, eum adhibet remedium. 347.2		Purgatio.
Philomela.		Idem quod nox obscura. 21
In philomela canu, qui est sponsus sentit anima novum Ver. 436.2		Alia sensus alia spiritus. 1.2
Potentia.		Activa & passiva. 231
Debent illustrari tribus virtutibus Theologicis, & denudari rebus omnibus ad unionem. 39.1		Activa disponit ad passivam. 199.2
Non perit anima per obscuritatem illarum in passiva purgatione imò seipsam lucratur. 250.2		Purgatio Activa Sensus.
Quale sit illarum ligamen, & vacuitas in hac purgatione. 210.1.2.1.1		In hac purgatione anima auxiliante gratia, refrenat inordinatas passiones suas. 31
Capacitas illarum profunda. 303.1		Valde est necessaria viris contemplativis, ut Deum tendant. 43
Ad mensuram vacuitatis illarum, est & repletio. 318.1		Quo pacto animam illam ingrediatur. 251
Non percipiunt vacuitatem bonorum Dei, quædum rebus creatis non denudantur. 303.1		Quibus rebus debent in illa expurgari. 199.2
Earum renouatio in nocte passiva spiritus. 226.2		Vide. Appetitus.
Quam sint immersa in Deo, in statu unionis habitualis. 320.1		Purgatio Passiva sensus.
Vide. Intellectus, Purgatio, Unio.		Quando anima illam ingrediatur. 184.1
Tres anima potentia vocantur montes & quare. 423.1		Anima dispositiones ad intrandum sollicita. 208.1
Etiam rosea vocantur propter actus virtutum quos produciunt. 421.1		Per actiuam purgationem meretur anima collocari in ista. 199.2
Prædicator.		Illius signa. 207.1
Iuxta mensuram spiritus quem habet prædicator, fructificat sermonibus suis. 187.1		Communis est omnibus contemplativis, quo motu cognoscantur anxietates ab illa procedere. 208.1
Qui alios docet debet habere spiritum, nam talis euadit discipulus, qualis est magister. ibidem. 2.		Hanc ingredi, est intrare statum prescientiam. 206.2

RERVM NOTABILIVM.

Ed quod anima seipsam non intelligat lucrum suum arbitratu detrimentum. 259.1

Caro debilitatur & spiritus roboratur, licet sine gustu. 209.1

Inducit potentiarum ligamen vt discat anima quiescere ad Dei operationem recipiendam. 210.1

Dansum quod incurritur, dum operatione actiua pertinaciter in ea insistitur. 211.2

In ea percipitur contemplatio obscura & secreta, & qua ratione debeat quietari anima ad illam recipiendam. 212.2

Demulat animam cunctis affectibus. 213.2

Eam in cognitione propria firmat. 213.2

Emundat eam a vitijs humilitati aduersantibus. 215.2

Hac purgatio ablatat eam a puerili lacte. 215.1

Docet eam agere cum Deo reuenter. 216.1

Anima conferi notitiam magnitudinis Dei. 217.1

Anima plures in ea exercet virtutes. 219.2

Constituit eum in libertate spiritus. 220.2

Inducit molestos timores. 211.2

Tales timores sunt Deo gratissimi. 214.1

Multo plusquam consolationes. 216.1

Non debet natura in illis defatigari. 212.1

Clanculum inflammat animam in amore Dei. 211.2

Stimuli amoris, quibus eam afficit. ib.

Est angusta porta qua ducit ad vitam. 215.1

Est dispositio ad altiorem gradum perfectionis, quanto amplius humiliatur anima. 212.1

In hunc finem premunt illam tentationes. 221.2

Non contingit in omnibus eodem modo. ibid.

In hac purgatione plus coercetur appetitus, quam purgatur, quoadusque spiritus purgationem subintret. 226.1

Nonnullis tantum immittit Deus ariditates, vt eorum gulam spiritualem sanet. 205.1

Pax, & gaudium quo fruitur anima hac purgatione transacta. 223.1

Purgatio Actiua Spiritus.

Qua ratione intellectum fide purificet ad vniionem cum Deo. 33.2

Quo magis intellectus exinanitur propter Deum, eo amplius cum illo vnitur. 34.1

Requiri intellectus expurgationem ab omnibus apprehensionibus naturalibus, & supernaturalibus sensuum. 50.2

Damna emergentia ex his apprehensionibus non abnegatis. 51.1

Apprehensiones imaginaria naturalis debent abnegari. 55.1

Etiam supernaturales imaginaria. 65.1

Inducia ad intrandam hanc purgationem imaginaria. 60.1. & seq.

Purgatio Passiua Spiritus.

Non statim ac exit anima a purgatione passiuam sensus, hanc ingreditur. 223.1

Signa & praeuocantia illius. ibid.

Plurimum debuit placuisse Deo qui ad eam est ingressurus. 294.1

Exhortatio ad vsuandos ipsius labores ibidem.

Inter purgationem passiuam sensus, & hanc spiritus solet anima pati debilitates corporales, & abalienationes a sensibus cum adest communicatio diuina. 224.1

Qualiter contingat hac purgatio in eis qui ad vniionem non sunt peruenturi. 222.2

Imperfectiones quas ab anima remouet. 224.2

Qui eam non ingrediuntur Dei fauoribus imperfecte veniunt, & ipsorum discrimina. 225.1

Non debent Dei fauoribus nimium fidere. 225.2

Consolationes ex hac purgatione promanantes corroborant animam ad illius laborem perferendum. 226.2

Est omnino necessaria ad tollenda impedimenta vniionis diuina. 225.1

Sine illa nec sensitiua portio rite purgatur. 226.1.

Ipsius effectus & quomodo denudet potentias suis defectibus. 226.2

Efficit

B.
Joanni
à Cruc

Opera
mystic.
LXXV
124

I N D E X

- Efficat innotationem potentiarum. 227.2
Est contemplatio influxus diuini. 228.1
Quare vocatur nox & tenebra, & tam obscure
comunicatur cū sit contemplatio lucis. 228.2
Quantam penam pariat hæc obscuritas. 228.1
Tuta procedit anima mea à demonis insidijs.
267.1
Cum molestia abstrahit quidquid imperfectum
est. 229.2
Disponit ad intrandum in Dei regnum. 292.2
Fabricat in ea anima molestissimas apprehen-
siones ex notitia propria imperfectionis. 230.1
Illius pressura comparatur umbra mortis, &
penis infernalibus. ibid.
Collocatur à Deo in illa vt sanctetur. 333.2
Vt ei tribuat lucem copiosam rerum omnium.
236.1
Vt diuinis animam induat vestimentis, natura-
libus spoliat. 237.1
Nouus modus cognoscendi illa peracta. 238.2
Gaudere debet anima propter hæc spoliationem,
vt seipsam à se liberet. 232.2
Quo obscurius graditur in illa in suis naturali-
bus operationibus, eo tutius procedit. 251.2
Quo Deo proximior est, eo longius ab illo distare
seputat.
Quo pacto animam in Deum transformare,
240.2
Inducit stimulos amoris inflammati. 143.1
Vide amor inflammatus.
Purgatio Memoriae.
Qua ratione debeat fieri actiue à notitijs distin-
ctis, vt ad vnionem perueniatur. 124.1
Hanc purgationem potissime efficit gratia, coope-
rante anima, ibid.
Modus iam procurandi. ibid.2
Non est spolianda notitijs Christi Domini nostri.
ib.1
Nocumenta ex incuria huius purgationis. 125.1
Quas notitias admittat hæc purgatio, ib.2
Seipso Deus occupare memoriam expurgatam.
126.1
Damna qua inferuntur à demone per memo-
riam admittentem notitias distinctas. 117.1
Bona quibus priuatur anima illas amplectem.
120.1
Huius purgationis commoda. ib.2
Ad vnionem, expurganda est memoria, à notitijs
distinctis supernaturalibus. 129.1
Pericula imminencia, si non expurgetur memo-
ria à formis distinctis supernaturalibus. 122
Qua ratione se gerat in illis. 131.1. 137.1
Purgatio Passiua Memoriae.
Obluiones quas inducit rerum, qua non sunt ob-
ligationis. 235.1
Vnde proueniunt. ibid.2
Purgatio actiua voluntatis.
Debet esse à cunctis affectibus. 141.1
Ab his vitia omnia nascuntur. ib.
Damna eorum dum non expurgantur. 142
Vtilitas ex horum purgatione. 143.1
In hac purgatione melius fructur istis bonis.
149.1
Est principium omnium donorum Dei. 150.1
Debet esse purgatio inanis gaudij bonorum su-
pernaturalium. 150.2
Detrimeta qua sequuntur dum hoc inani ga-
udio non expurgatur voluntas. 151.2
Eiusdem purgationis fructus. 154.1
Debet esse etiam purgatio gaudiorum preceden-
tium à sensibus. 155.2
Nocumenta talis gaudij non purgati. 157.2
Fructus purgationis eiusdem. 158.2
Purgatio gaudij bonorum moralium. 161.1
Nocumenta talis gaudij non expurgati. 161.1
Fructus purgationis eiusdem. 161.2
Purgatio inanis gaudij bonorum supernaturalium.
166.2
Damna talis gaudij non purgati. 168.1
Vtilitates ex illius purgatione. 170
Debet esse purgatio consolationum spiritualium.
172.1
Tum etiam eorum omnium quibus intellectus
& memoria expurgantur. ib.2
Debet esse purgatio affectus erga media etiam spir-
itualia, ad vnionis scopum clumescere
dixerit. 172.1

RERVM NOTABILIVM.

Quaratione fieri debeat haec purgatio voluntaria circa imagines. 177
 Quaratione fieri debeat in petendis qua nostrum priuatum commodum concernunt. 185.1
 Quomodo in doctrina concionatores & auditores illi exerceant. 187.1

Purgatio Passiua voluntatis.

Quas afflictiones, & angustias pariat. 230.1
 Commiseratione digna est anima in ea constituta. ib.
 Rigida est, iuxta gradum vnionis ad quem erigenda est anima. 233.1
 Acerbissima sane poena est anima non posse in illa affectum ad Deum leuare. 255.1
 Nullum in hac afflictione reperitur solatium, etiam in magistro spirituali. 233.1
 Neque in amore quo ad Deum fertur, imo hic eam amplius affligit. 234.2
 Haec purgatio spoliat animam cunctis affectibus, vt eam amplius amore vero loco locupletet. 237.1
 Vnicus saltem affectus sufficit, vt Dei sapientiam impediatur in anima. ibid.
 Priuat animam gustu diuinarum rerum, vt tribuat altiore. 252.1
 Qua de causa cum diuinus influxus tam sit suauis, facit tamen effectus adeo molestos. 240.1
 Irradiat Deus nonnunquam animam in hoc statu modo illuminatio & suauis. 233.2

Quies.

Deus constituit animam in illa, & qd ei eam inde euocat graue nocumentum irrogat. 57.1
 Salubre consilium his qui in hac vita se tempus inutiliter perdere putant. ib.2
 Vide. Magister, Damon, Contemplatio.

Ratio.

In contemplatione clausis oculis rationis oportet nos ad Deum tendere. 253.2

Raptus.

Quid corpus patiat in illo. 371.2
 In raptu corpus non sentit, & deficit in operationibus suis. 372.1
 Remanet in illo corpus gelidum membrisque contractis tamquam mortuum. 380.2
 Etiam si corpus dolores sentiat, tamen anima illos desiderat. 372.1

Regnum Dei.

Ad regnum quod intra nos est, per multos labores est intrandum. 292.2

Reuelatio.

Reuelationes seu visiones intellectuales quomodo differant ab imaginarijs. 98.1
 Declarantur intellectuales. 97.1
 Versantur tam erga creatorem quam erga creaturas. 102.1
 Excellentia earum quae pertinent ad creatorem. ibid.
 Has imitari nequit demon, nec illarum effectus. 103.1
 Non obstant vnioni. 104.1
 Circa creaturas quae sint. ib.2
 Circumspectio in ipsis. 105.1
 Illusiones demonis circa eas. ibid.
 Debet anima has reuelationes respicere. 106.2
 Reuelationes per verba, figuras, & similitudines, & illusiones demonis circa illas. 108.1
 Loquutiones interna supernaturales quot modis fiant. 109.2
 Libertas vana personarum spiritualium in credendo, & dicendo Deum sibi fuisse locutum, & illarum deceptio. 111.1
 Locutiones successiuas, & illusiones quae in eis latere possunt. 110.1
 Has estimare loquutiones, impedit vnionem. 112.1
 Quaratione proficiat anima ex his loquutionibus successiuis. ibid.1
 Qui intellectu sunt perspicaci ex seipsis loquuntur arbitrantes decem sibi loqui: remedia. ibid.2

Rrr Ff

B.
Joanni
a Cruce

Opera
mystic.
NVI
129

I N D E X

Facillimo negotio decipiuntur à demone huiusmodi rebus addicti. 113.1
Signa ad cognoscendum quando proveniant bono spiritu. ibid.
Qui quis illusionem deuitare cupit, omnes repudiet, & fidem amplectatur. 113.2
Verba formalia supernaturaliter facta anima 114.1
Debent sicut & successiua non admitti, nec abfque sano consilio quidquam executioni mandare. 115.2
Damna imminetia ex illorum executione. ibidem.
In interdum tametsi Deus loquatur anima, remitentiam, & difficultatem ab ea non aufert, idque pro maiori humilitatione, & doctrina, maxime vero in rebus ad dignitates, & honores spectantibus, secus autem facit demon. 115.1
Verba substantialia, effectus, ac utilitates illorum. 116.2
Quaratione profunt illorum effectus. ibid. & seq.
Reuelationes mysteriorum praterquam illorum, qua sancta Ecclesia tenet, floccifant. 108.2
Deceptio si fecus fiat. ibid.
In veteri lege licitum erat petere, & expectare reuelationes, in noua vero non, vt qua sit ratio. 90.2
Regulariter non reuelat Deus ea qua humano modo sciri possunt. 94.2
Quantumuis familiariter Deus cum aliquo conuerfetur, non reuelat illi defectus suos quos via ordinaria cognoscere potest. 95.1
Deireuelatio inclinat ad manifestandum Patri spirituali. 93.2
Quauis res supernaturalis est illi communicanda. 95.2
Vide, Vifio.
Sapientes.
Sapientes apud semetipfos inepti sunt ad vniionem cum sapientia diuina. 34.3
Sapientia mystica semper est amori coniuncta, 245.1
Vocatur secreta, & recondita quia abscondit animam intra semetipfam. 255.2
Scala.
Scala secreta, & abscondita ad celum, est contemplatio. 255.1. & 258.1
Ad Dei thesauros ascenditur per secretam contemplationem. 258.1
Contemplatio est scala per quam anima ad sui cognitionem descendit. ibid.
Scriptura diuina.
Fundamentum, & basis doctrina horum operum. in prolog.
Sensus.
Quidquid per sensus naturaliter, & supernaturaliter percipitur exuendum est ad vniionem cum Deo. 34.2
Qui sensus corporeo inuitur non erit vniquam valde spirituali & conicplatiua. 290.2
Vide Appetitus Purgatio sensus.
Spiritus Sanctus.
Appellatur Auster, & quare. 410.1
Vide, Deus, Flamma, Lampas, Vnio, Sponsus.
Pascitur in anima perfecta tanquam in flore tui vna. 411.1
Anima reperit eum in abrenuntiatione omnium rerum. 344.2
Vnico sponsa sua oculo (qui est fides) plagatur. 403.2
Solitudo.
Conducit ad deuotionem. 180.1
Solitudo profunda in contemplatione. 257.2
Vide Purgatio.
Vniuersa res creata inducunt solitudinem diuinae Deum concupiscenti. 428.1
Tunc anima est minus sola, cum à creatura est seila. 427.5
In statu vniionis degit anima in solitudine cum Deo suo. ibid.
Su-

RERVM NOTABILIVM.

Superbia.

Eius imperfectiones in incipientibus. 196.1
 Pallulat cum anima recipit res supernaturales
 distinctas. 130.131
 Remedia. 132.1
 Tactus diuini.
 Tactus & cauterium amoris idem est. 287.2
 Non obtinentur nisi purificata prius anima per
 multas tribulationes. 246.1
 Tactus intellectus, & voluntatis. 117.2
 Tactus substantiales, vel quasi substantiales diui-
 nae vnionis. 170.2.270.1
 Solus spiritus ritè expurgatus ad illos peruenit.
 269.2. & seq.
 Quomodo intelligendum sit Deum anima sub-
 stantiam contingere. 281.2
 Tactus diuini in statu transformationis.
 289.1
 Cum intime penetrant, in corpus etiam redun-
 dant. 290.1
 Sunt veluti Dei ymbra proprius consistentiis.
 301.2
 Ymbra ista imprimunt anima similitudines di-
 uinarum perfectionum earumque saporem.
 ibid.
 Illarum communicationes sunt demoni occulte.
 270.1
 Tactus amoris sunt plaga que feriunt & inflam-
 mant animam dulciter, iugiterque in statu
 vnionis. 270.2. & seq.
 Licet vehementes sint, sunt tamen suauissimi.
 291.1
 Redolent vitam aeternam. 292.1
 In vnico tactu cognoscit anima perfectiones &
 attributa in vnico ac simplicissimo esse Dei
 idque distinctè, quatenus cum fide non repu-
 gnat. ibid.2
 Pauci ad hunc statum pertingunt, quia non
 suffragant perseveranter vsque ad finem.
 293.1
 In statu vnionis satifacit Deus & demulcet sub-
 stantiam anima. 376.2

Timores.

Timores molesti in purgatione passiva sensus.
 211.2
 Sunt Deo gratissimi. 214.2
 Plusquam consolationes. 216.1
 Non debet in illis natura inutili diligentia fati-
 gari. 211.2
 Vide Purgatio.
 Verbum diuinum.
 Ex vnione illius ad nostram naturam, aduenit
 pulchritudo rebus creatis. 354.2
 Pater, aeterna sapientia sua per ipsam, creauit v-
 niuersa. 354.1
 Veritas.
 Difficillime in hac vita cognoscitur. 254.1
 Veritas per fidem infusa est in anima quasi ad-
 umbrata. 369.1
 Virtus.
 Virtutibus Theologicis actiua purgantur poten-
 tia anima ad vnionem cum Deo. 39.1
 Perfecta virtus sita est in totali munditia anima
 a quouis appetitu. 9.1
 Hanc vt habeamus non sufficit si Deus nos amet,
 nisi etiam nos vicissim ipsam amemus.
 402.1
 Gratia Dei est flos virtutum. 401.2
 Virtutibus tanquam serio exornatur anima.
 400.2
 Virtutes iuuenili aetate acquisita Deo gratiores,
 & quare. 400.1
 Tempore ariditatis exercita sunt maximi valo-
 ris. ibid.
 Sunt in anima Dei amore tincta. 385.1
 Sunt clypeus quibus protegitur anima. ibi-
 dem.2
 Virtus producit in anima pacem, mansuetudi-
 nem, & fortitudinem. ibidem.
 Vnaquaque virtus in suo esse perfecto, est an-
 trum Leonum in quo sponus moratur.
 384.1
 Visio.
 Doctrina pro supernaturalibus externis. 50.2
 Rit 2 Peri-

B.
Joanni
à Cruce

Opera
mystic.
NVI
129

I N D E X

- Periculum illusionis, in eo qui ad illas afficitur. 51.2
Placet demoni, ut placeant nobis. 51.2
Quo magis externa sunt, eo minus fructuosa. 51.1
Multum interest illas non magnificare. *ibid.*.2
Ad maiorem animae devotionem Deo, illas largitur. 71.1
Imaginaria frequentius contingunt contemplatiuis quam corporea. 67.2
Potest demon bonas simulare. 68.1
Idem etiam conatur in intellectualibus. 268.2
Munimen contra hoc nocumentum. *ibid.*
Communicationes Dei in anima per sua dona, sunt demoni poenitus occulta. 269.2
Debet ab vniuersis imaginarijs denudari, ut tendat ad vniionem. 68.1
Cur potius Deus communicat contemplatiuis, visiones imaginarias, quam intellectuales, cum haec sint tutiores, & perfectiores. 71.2
Magistri spirituales qui facile visionibus credunt plurimum nocent. 75.2
Qua ratione anima eas abnegare debeat & fidei libertatem sectari. 81.2
Maximum periculum est velle scire res per viam supernaturalem. 86.2
Displicet Deo, si gratanter recipiantur. 89.1
Imaginariae etiam cum v. r. a. sunt implicatae eum qui nescit sese ab illis expedire. 68.1
Intellectuales circa creaturas qua ratione contingant. 99.2
Etiam ab his anima debet denudari. 100.1
Vide Reuelatio.
Expetit anima claram sui sponsi visionem. 343.1
Dei visio vocatur canare recreans, satians, & inducens amorem. 383.1
Quanto plura anima de Deo cognoscit, tanto ardentius appetit illius visionem. 355
Ut sanetur à plagis amoris requirit anima claram visionem. 361
Molestias appellat anima, anxietates, & stimulos videndi Deum. 363.1
Nemo illas mitigare sufficit nisi dilecti possessio, *ibidem.*
Quamdiu amatum suum non videt in tenore continuo versatur. 365.2
Per claram visionem cessat fides. 369.2
Anima in hac vita non est capax clarae permanentis visionis Dei. 371.1
Voluntas.
Vide verbum, Purgatio voluntatis.
Vox.
Vox sponsi est admodum anima sonora. 377.2
Est silens musica potentis naturalibus, sed sonora valde spiritualibus. 381.1
Vnio.
Quanam sit causa cur multa anima non penitentiant ad vniionem cum Deo? *ibid.*
Non patitur secum creaturarum affectum. 42
Imperfectiones habituales, etiam minime illas impediunt. *ibid.*
Qui aliquid sensibus tum naturalibus, tum ratione supernaturalibus percipi potest, debet denudari ad vniionem. 50.2
De qua vniione agatur in his operibus. 56.1
Est similibus vniioni solis cum nitida cristallo. 57.2
Quomodo debeat anima ad illam expurgari, ab hisce actibus, & habitibus imperfectis. 58.2
Quanto maior erit anima puritas, tanto confessor erit illustratio, & vnio. 58.1
Nullum medium melius intellectum potest vniire, sicuti fides. 48.1
Quo magis anima in oratione recedit à rebus quas cognoscit, eo magis Deo appropinquat. 61.1
Nulla similitudine, aut figura mediante fieri potest haec vnio. 68.2
Quare tam pauci ad hunc statum perueniunt. 293.1
Ad vniionem requiritur recessus potentiarum, iam naturalium, quam spiritualium. 408.2
Non sunt verè Deo vniti qui ad dicta hominum respiciunt. 398.2
Quando vnio perfecta est viuunt amans in amato, & è contra. 395.1, 370.1
Post hanc vniionem, amans & amatus vniti sunt. *ibid.*

RERVM NOTABILIVM.

In hac vnione prelibat anima abundantiam bonorum, & inestimabiles diuitias.	375.2	In hoc statu sunt potentia valde immersa in Deo.	320.2.
Vt anima obstringat Deum, vt sibi vniatur, illi proponit dispositiones quas habet.	439	Reciprocus amor inter Deum & animam. ibid.	
Demoni bellum, vt vnionem impediatur.	ibid.1	Vnio intellectus, & voluntatis in hoc statu quãdam fruitionem efficiunt.	321.2
Desiderat anima labores, tanquam dispositiones ad vnionem cum Deo.	430.1	Anima actiones in hoc statu sunt perfectissima, & ordinatissima.	322.1
Vnionis status.		Ne anima in hoc statu deficiat confortatur à Deo.	326.2
Sentit anima in hoc statu maximam distinctionem partis inferioris, & superioris.	270.2	Discrimen modi sentiendi anima Deum intra se regulariter in hoc statu, & tempore harum excitationum.	327.2
Est similitudo quadam status quo fruebatur Adam ante peccatum.	271.1	Celsitudo amorosa respirationis Spiritus S. in anima transformata in se.	328.1
Pax inestimabilis status vnionis habitualis, & quo pacto in eo anima sit Deo vnita.	ibid.	In centro anima sunt excitationes.	325.2
Similitudo seu comparatio huius status.	281.1	Tota Dei sollicitudo impensa videtur, vt hanc animam delictijs demulceat.	297.2
Discrimen vnionis, & transformationis.	281.2	In obitu istorum amor est instar fluminum intrantium mare latum & tranquillum.	284.2
Maior dispositio requiritur ad transformationem.	282.2	Plurimum hoc tempore Deus confidit animæ.	284.2.
Effectus huius Vnionis in anima	281.2	Impetuosus affectus cernendi Deum.	215.2
Conformitas cum diuina voluntate in hoc statu.	284.2.	Nullares creatas in hoc statu valet animam perturbare.	384.1
Eius felicitas.	184.2	Zelus.	
In hoc statu diuinitas translucet.	285.1	Zelus spiritualis indiscretus mansuetudini spirituali oppositus.	202.2
Desideria intensa anima vitam cito finiendi.	284. & seq.	Zelotypia.	
Deus animam in hoc statu in dies desiccat.	286.1	Zelotypia Magistrorum spiritualium ne anima cum alijs spirituum suum conferant, Deo displicet.	315.1
Effuge conuiuium pacis & consolationis.	297.1		
In illo participat anima plurima Dei attributa, vniuo actu simplici, & vniuersali.	298.		
Est bonorum omnium aggregatio.	299.1		
Similitudo eam declarans.	300.2		

F I N I S.